

førelstold for de Raastoffer, de forbruge til deres Papir, end den udenlandste Papirfabrikant betaler for det færdige Papir. Det er faktisk, det skal det ærede Medlem ikke kunne modbevise. Det ærede Medlem har i sit Forslag om en gennemgaaende Revision af Toldloven selv foreslaaet, at Papirmasse skulde for Fremtiden gaa frit ind, altsaa vilde Papirfabrikanterne have nogen Erstatning for den Nedsættelse i Papirtolden, som Revisionsforslaget vilde paalægge ved at faae deres Raamateriale toldfrit ind, men i dette Forslag er der ikke Spor af Saadant, her nedsætter man Beskyttelsen, som de hidtil have haft, eller rettere man nedsætter Tolden paa fremmed Papir langt ud over, hvad Hovedforslaget, det almindelige Revisionsforslag, har foreslaaet, og lader Tolden paa Raastoffet blive staaende uforandret. Det fortoldest nu som bekjendt som ubegævnede Varer med 10 pCt. af Værdien. Det forekommer mig altsaa, at det ærede Medlem hverken vil kunne forsvare dette Omslag fra hans Side, der ligger i, saaledes at foreslaa Thinget en stykkevis Revision af Toldloven, ved den paatrængende Nødvendighed for nu at forandre netop Toldsatserne for Papir, eller derved, at man paa dette Punkt ganske rolig kan forandre Positionerne, idet de ikke staa i nogen Forbindelse med andre Positioner. Ingen af Delene vil kunne hævedes. Ærede Medlemmer, der enten ere fortrolige med vor nuværende Toldlov og med de Forhandlinger, som have fundet Sted, eller som have hørt den ærede Forslagsstillers Udtalelser derom, ville jo vide, at den nuværende Told ifølge Lovens Positioner 190 og 191, er $\frac{1}{2}$ Sk. og $2\frac{1}{2}$ Sk. og at det er Tolden paa disse to Positioner, som foreslaas nedsat til $\frac{1}{2}$ Dre og $1\frac{1}{2}$ Dre, den ene altsaa nedsat til mindre end det Halve, den anden til mindre end en Trediedel af de nuværende Toldsatser. I 1883, da jo sidste Gang en almindelig Toldrevision var til alvorlig Forhandling, fastholdt man fra Landsthingets Side en Told paa omtrent tilsvarende to Positioner af henholdsvis 1 og $4\frac{1}{2}$ Dre, medens Folkethinget for ganske de samme Positioner, begævnede noget paa samme Maade, for sit Bedkommende vedtog en Told af $\frac{6}{10}$ og $2\frac{1}{2}$ Dre. Det, som det ærede Medlem nu foreslaar, er saaledes meget betydelig lavere end det, som Folkethinget tidligere har udtalt sig for som passende Positioner ved Papirtold, og er meget betydelig lavere end det, det ærede Medlem selv i Mar har foreslaaet, da han indbragte Forslag om Revision af vor Toldlov. Men den Nedsættelse, som det ærede Medlem foreslaar, er, sammenlignet med det

Bestaaende, endnu langt betydeligere, idet det ærede Medlem udtrykkelig henviser visse Arter af Papir, som nu fortoldest under Positionen 191 og har været fortoldet under denne Position siden 1879, til Positionen 190, og derved nedsætter Tolden paa disse Papirer fra de nævnte $2\frac{1}{2}$ Sk. eller 5 Dre til $\frac{1}{2}$ Dre. Det forekommer mig, at en saa radikal Nedsættelse af en Beskyttelsestold skal man lede længe efter, og at jeg i alt Fald ikke kan være med dertil, behøver jeg ikke nærmere at udvikle, i alt Fald ikke for ærede Medlemmer, der have haft Leilighed til tidligere at kjende mit Standpunkt lige overfor bestaaende Beskyttelse. Man er ganske vist ikke bunden til at opretholde den, men man skylder den Industri, der er voget frem under Beskyttelse, kun med Lempe at røre ved det hidtil Gjældende, men det kalder jeg ikke at røre med Lempe, at nedsætte Beskyttelsen til henimod en Trediedel og lige til en Tiendedel af det Nuværende. Det kunde jo ogsaa være ret interessant, forekommer det mig, at gjøre sig Rede for, hvorledes Positionerne og Indførselsforholdene have stillet sig under den nuværende Toldlovs Herredømme for Papirets Vedkommende. Man kunde jo muligvis antage, at den Beskyttelsestold, der nu er for Papir, var saa høi, at der ikke var Tale om, at man med Fordel vil kunne indføre fremmed Papir her i Landet, og derved som det var Tilfældet, saa vilde det være et vægtigt Argument for, at Beskyttelsestolden var meget høi. Forholdet er imidlertid det, at naar man gaar 20 Aar tilbage i Tiden, altsaa til Aaret 1868—69, da var den samlede Indførsel af fremmed Papir her til Landet kun omtrent 900,000 Pund; i det næste Aaar steg denne Indførsel af fremmed Papir til over 2 Mill. Pund, og nu i 1887 er den voget til over $3\frac{1}{2}$ Mill. Pund, det tyder i Virkeligheden ikke paa, at den nuværende Toldafgift af fremmed Papir er saa høi, at den udelukker fra det danske Marked, eller at den skulde sætte de danske Papirfabriker i Stand til at forhøje Prisen urimeligt. — Hvad den finansielle Side af Sagen angaar, skal jeg tillade mig at bemærke, at medens Toldindtægterne af Papir i 1868 vare 26,000 Kr., vare de i 1878 vøgede til 35,000 Kr. og ere nu vøgede til 98,000 Kr. Dette lille Forslag vil, uden Tilføjning om, hvor det alttede og fernterede Papir fremtidig skulde føres hen, bringe Toldindtægterne af Papir ned med de to Trediedele. Men jeg tør vel nok antage, at naar man tager skyldigt Hensyn til denne sidste Linie i Forslaget, saa tør man nok sige, at Nedgangen i Papirtoldindtægten her i Landet vil overstige de $\frac{2}{3}$ af